

אישית וחיפוש אחר נקודות השקה של אז ועכשיו.

זה כמה שנים המכון לאמנויות תל-חי ומוזיאון בר-דוד משתפים פעולה בפרויקט ייחודי בשם One on One, שבו הסטודנטים משנה ג' משלוש המחלקות במכון יוצרים בעקבות יצירות נבחרות מתוך אוסף המוזיאון. בסיום תהליך הפרויקט הסטודנטים מציגים את היצירות לצד אלו של המוזיאון בתערוכה באגף אוסף המוזיאון.

התערוכה מוצגת בחלל הקמפוס המזרחי של המכללה האקדמית תל-חי ותוצג עד אמצע חודש אפריל.

רשימת האמנים המשתתפים בתערוכה: אפרת רובינשטיין, אשרף פואח'רי, גדעון לוין, גיא רוז, גיל גורן, גל אשכנזי, דורית נחמיאס, דרור מילר, זהר ולך נוי, חיה גרץ רן, טל מור סיני, יגאל מירון, יוליה אורצקי, יונתן הירשפלד, יניב זגורי, מיכל שכנאי, נאוה הראל-שושני, נגה יודקוביץ-עציוני, ענת רוזנסון-בן חור, קבוצת "רוקמות" משרדות, רות שצמן, רחל רבינוביץ, ריקי פוך, ריטה כץ, שירה גלעדי, שרון רפאל.

היצירות בתערוכה מציגות התייחסויות אישיות והיבטים שונים על סיפור הגבורה בתל-חי מאת אמנים הפועלים בשדה האמנות והעיצוב העכשווי. הנרטיב של התערוכה מתמקד בהדהודה של ההיסטוריה בראי האמנות העכשווית. בין האמנים ישנם כאלה שסיפורם האישי שזור במעשי גבורה ולחימה של דורות במשפחתם, חלקם חיים בסביבת תל-חי וכפר גלעדי והעיסוק בנושא גבורה, אובדן ודילמות טריטוריאליזם הוא חלק מהנרטיב הפרטי שלהם.

פסל האריה השואג מהווה את תמצות גבורתו של הלוחם הגיבור, כוחו של דימוי, סמל ויכולת הייצוג שלהם.

בתודעתנו שתול פסל הנצחת טרומפלדור והלוחמים, הקרב ומיתוס הגבורה. בתודעתם של האמנים מצויים רעיונות הכוללים סימני שאלה, התלבטויות ולעתים גם ביקורת כזו או אחרת על המיתוס ועל האמירה "אין דבר, טוב למות בעד ארצנו".

עבודת האוצרות שמה דגש על הצגת העבודות תחת תתי-נושאים רעיוניים של פיגורציה, ביקורתיות, היסטוריה, ביוגרפיה

לרגל ציון 100 שנה לאירועי תל-חי, שב ועולה הדיון באתוס שייצג האירוע ההיסטורי ובמיתוס המכונן שצמח ממנו, אשר הציבו במרכזם את ערכי הגבורה וההתיישבות בגבולותיה הצפוניים של הארץ. כל אלו מהווים מרכיב חשוב בזהותו ומהותו של המכון לאמנויות תל-חי שהוקם בשנת 1956, שממנו צמחה והתפתחה המכללה האקדמית.

התערוכה "#פוסט_שאגה - האריה השואג באמנות עכשווית" מוצגת במסגרת כנס אקדמי בינלאומי, "תל-חי 1920-2020 היסטוריה וזיכרון", שעוסק בהיבטים שונים של מאורעות תל-חי, צמיחתו של המיתוס, התפתחות הנרטיבים ועוד. את התערוכה מוביל המכון לאמנויות תל-חי בניהולה של ד"ר גל שחר, יחד עם מנהל ואוצר מוזיאון בר-דוד, אבי איפרגן, ואוצרת ומנהלת אגף הילדים והנוער, מיטל קילמניק, המשמשת גם כמרצה במכון לאמנויות.

לצד תערוכה היסטורית המציגה את סיפור הקמת פסל האריה השואג, שבה משולבים צילומים ארכיוניים של תהליך העבודה על הפסל - מהאבן שדורדרה מההר ועד להקמת האנדרטה - מוצגות יצירותיהם של אמנים נבחרים המציעים פרשנויות עכשוויות לדימוי ולמיתוס של פסל האריה השואג בתל-חי, אשר פוסל על ידי אריה מלניקוב והוצב בשנת 1934.

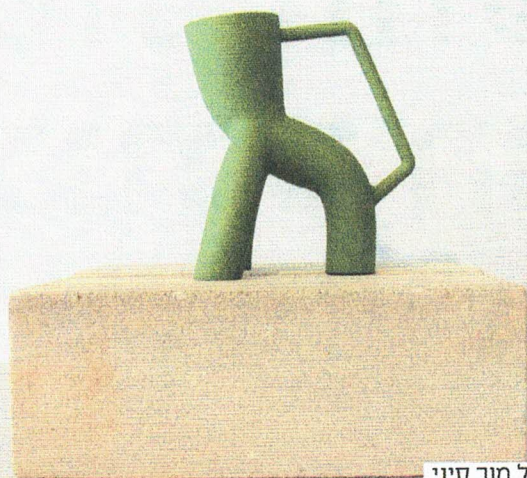
הצירוף של הפסל אברהם מלניקוב עם יוסף טרומפלדור - לוחם יהודי, מנהיג ציוני סוציאליסטי וחלוץ - הנו צירוף מיתי. מלניקוב יצר את האריה השואג כדי להנציח את זכר שמונת הנופלים באותו קרב הרואי בחצר תל-חי. פסל שבמהרה הפך תחליף למיתוס עצמו ולדמותו המיתית של יוסף טרומפלדור. הלוחמים, ביניהם טרומפלדור המנהיג עצמו, שורטטו לתוך פורמט של הנצחה בדימוי של אריה השואג את שאגת הקרב על טרפו.

לביאה במעבה - נקודת מבט נשית

היצירה שבשער הגיליון, "לביאה", היא ציור בטכניקת אקריליק על בד, בגודל 1 מ' על 1.4 מ' של האמנית ענת רוזנסון-בן חור (1979) שגדלה בירושלים, חיה ויוצרת ברמת הגולן. ענת היא בוגרת תואר ראשון במחלקה לאמנות בצלאל ותואר שני באמנות ויצירה באוניברסיטת חיפה. היא מציגה בתערוכות בארץ ובחו"ל ומלמדת אמנות במכון לאמנויות תל-חי ובמסגרות נוספות.

היצירה "לביאה" מבקשת לתת ביטוי לשאגה הפנימית של האישה. לדברי האמנית: "אולי בניגוד לאריה השואג המשדר סוג של ניצחון, ביטחון ועוצמה, מחזיקה בתוכה השאגה השקטה של האישה-לביאה, את כל המורכבויות, ההתמודדויות, הדאגות והתסכולים".

נושא מרכזי שאותו חוקרת רוזנסון-בן חור בעבודותיה הוא המרחב הביתי, שאותו היא בוחנת מתוך נקודת מבט נשית. העבודות עוסקות בשאלת מהות המושג בית, בכמיהה אליו, בעוצמתו ובאתגרי עבודה כאישה וכאם, וכן בניסיון לפענח את המתח בין המרחב הפיזי של הבית לבין קיומו במרחב הנפשי.

על מור סיני

דורית נחמיאס

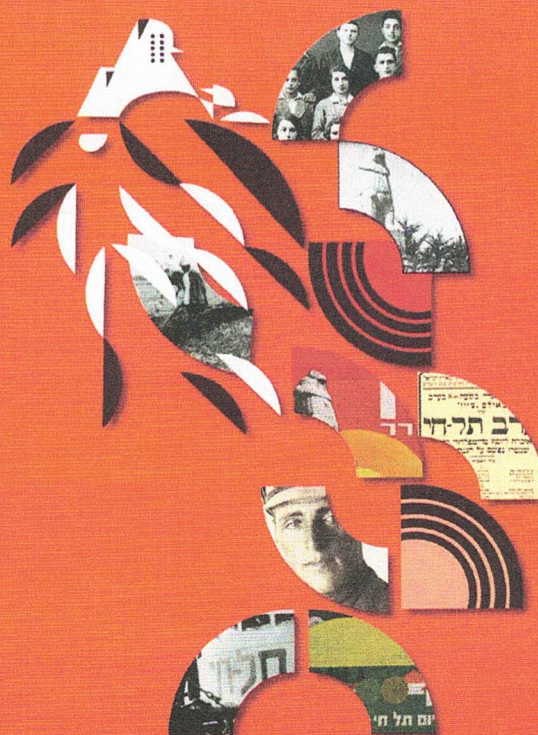
ריקי פוך

גדעון לוין

שירה גלעדי

"אנו צריכים להקים דור,
שלא יהיו לו
לא אינטרסים ולא הרגלים"
יוסף כרמל

יניב זגורי